

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2003**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Miquel Vilella i Suazo

Un dels fills del mestre d'obres reconstructor de l'ermita

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Benvinguda sigueu, Mare de Déu de la Riera.

Les Borges del Camp, el vostre poble espera any rera any aquest dia per poder-vos demostrar quant us estima. Aquest amor filial és un sentiment que tots portem dintre i ens fa sentir més agermanats. Això, que aviat està dit, en el fons no és altra cosa que l'Amor, el sentiment més gran, que és el resum i la síntesi de l'Evangelí del vostre fill.

Com a alcaldessa d'honor, presidireu la Festa Major. Per tant, feu que a totes les llars no hi falti el vi. Ja m'enteneu: Vós vàreu propiciar que el vostre fill Jesús fes el primer miracle a les bodes de Canà. Ell no hi estava gaire d'acord, però no va poder dir no a la petició de la seva mare. La boda no es va esgarriar i tothom va sentir-s'hi content, començant pels nuvis. Feu, doncs, que aquesta Festa Major, que és en honor vostre, sigui també alegre i compartida i que en cap llar hi falti el més necessari. També us demanem que tingueu cura d'una manera especial dels malalts i de la gent gran.

Nicolàs Vilella Estivill, també anomenat "el Cubano", va ser el mestre d'obres que ara fa cinquanta anys va portar a terme la reconstrucció de l'ermita després de ser pràcticament destruïda per l'explosió provocada durant la desgraciada guerra civil.

En aquella època, jo tot just havia començat a treballar i no vaig ser-hi. Recordo, però, moltes vivències d'aquella reconstrucció. Com si fos ara, veig el pare a la taula del menjador a la nit com, amb una lupa que havia comprat per a l'ocasió, repassava les filades d'obra vista que hi havia en cada element arquitectònic en unes fotografies antigues que li havien deixat. També recordo totes les atencions que mossèn París, el rector de la vila d'aleshores, va tenir amb el nostre pare. El que comptava era fer una reconstrucció el més exacte possible a l'ermita originària d'abans de la tremenda explosió. Però sobretot recordo el respecte quasi bé religiós amb què el nostre pare va emprendre aquesta reconstrucció. Al final de l'obra, com sol passar, els diners escassejaven i l'escala que va al cor no es podia polir. Com que el pare no podia convèncer el mossèn per engranar-la de nou, la va fer de franc.

En la commemoració de l'any Gaudí l'ermita ha sortit en catàlegs i exposicions com una obra inspirada en el nostre gran arquitecte. És just que sigui així i tots el borgencs us n'heu de sentir orgullosos. Mireu-la pel cantó que vulgueu que sempre és bonica, esvelta i diferent de totes les altres ermites de la rodalia. Quan es va construir per primer cop, ara fa cent anys, van ser un anys esplendorosos. Els seus creadors eren veritables artistes que combinaven magistralment els materials, amb els quals obtenien uns resultats formidables: els paredats, l'obra vista, les reculades, les gàrgoles, les cúpules i tota la resta són com uns instruments afinats que ens delecten la vista i ens fan escoltar la millor de les simfonies.

El nostre pare, com dic, ho va entendre així, fins al punt que, mentre va viure, portava a la cartera la fotografia de la vostra ermita junt amb la dels qui més estimava. Les persones passem, però les obres queden, i si amb el pas dels anys encara es fan més boniques i entranyables, com en el cas de l'ermita, això vol dir que tothom que hi va treballar i col·laborar va encertar-la de ple. No vull acabar sense donar les gràcies a l'Ajuntament de les Borges del Camp en nom meu i en el nom del meu germà i de les meves dues germanes per haver tingut aquest detall amb el nostre pare. Aquest fet ens honora i sempre el conservarem al cor.

I ara permeteu-me que faci un prec a la Mare de Déu perquè intercedeixi per tots nosaltres, per la vila i pel país. Que la solidaritat i la pau siguin l'objectiu i el veritable motor de progrés de tota la humanitat.

Borgenques i borgencs, bona Festa Major, i visca la Mare de Déu de la Riera!

Miquel Vilella i Suazo
Constructor